

સલામી સવારની..
(૨૪૫૫ વર્ષની વર્ષ)
ચેપ નથી આ, કોઈ દુષ્કર્મનું, આ પાપ લાગે છે!
રૂઠી છે કુદરત કે કોઈ દૈવી ખોફ લાગે છે!
શ્રાપ લાગે છે કોઈ નિર્દોષ હૃદયાની આંતરડીના -
તરફડે છે જીવો કોઈનો દોષ સાફ લાગે છે!!

સુપ્રભાતમ્
સુરેશ પ્રા. ભટ્ટ
079-23226251

ગંગાથી નહીં
ગંગા પર તરે છે -
લ્યો ! મૃતદેહો !!
(નદી શુદ્ધિકરણનો પવિત્ર પ્રોજેક્ટ)

ચિંતન
સાહન કે દરબાર મેં, કમી કહ્યુ કી નાહી,
કર્મહીન નર પાવત નાહી, ચૂક ચાકરી માહી
ઉપરોક્ત સાખી કહત કળીરામાંથી લેવામાં આવેલ છે.
સમજણપૂર્વક કેવું જીવન જીવવું જોઈએ? જો નિષ્કામ સત્કર્મોનું ઘણું ભાણું કરીશું તો પરમાત્મા અવશ્ય મોક્ષ આપશે જ એ અલ્ટ્ર નિષ્કામી જીવન જીવીશું તો અવશ્ય મોક્ષ પ્રાપ્ત કરી શકીશું. પરંતુ તેમાં નિષ્કા જ નહીં હોય, તો કર્મના અફર સિદ્ધાંતને અવગણી જીવનમાં અસત્કર્મોનું આચરણ કરીશું તો ફળસ્વરૂપ જન્મ-મરણના દારુણ દુઃખદાયક ચક્રવાતમાં પડીશું. સતત સ્મરણ રાખવાનું છે કે પરમાત્મા બહુ જ આપવા સમર્થ છે, પણ તે દરેકને તેના કર્મનુસાર જ આપે છે. પરમાત્મા શક્યને અશક્ય અને અશક્યને શક્ય આમ બહુ જ કરવા સમર્થ છે પરંતુ દરેકને તેના કર્મ અનુસાર જ જીવનમાં સઘળી પ્રાપ્તિ થતી હોય છે.

- સુવિચાર**
- પોતે ખોટા બાઈને પણ અંધારું નફાકારક સલાહ આપે છે દિવસ પછી પણ દિવસ જ જોઈએ છે? મળશે... બસ, રાત ને અવગણો - મહનકુમાર અંબારિયા
  - જીવનને માટે મિશ્ર સુરા હોવી જોઈએ, થોડી મજા ને થોડી વ્યથા હોવી જોઈએ - અમીન આગા
  - ફક્ત પોતાને માટે રાંધનારાં તો પાપ ખાય છે! - ગીતાસુત્ર
  - જીવનના અંત અને જીવનના આરંભ બંનેથી આપણે અજાણ્યા છીએ, અને છતાં સતત એનો અર્થ શોધવા કરીએ છીએ - રાજેશ વ્યાસ
  - વહી હકદાર હું કિનારો કે, જો બદલે દે બહાવ ધારો કે - નિસાર ઈટાવી
  - લાગે છે જ્યારે જીવનમાં કંઈ જ બચ્યું નથી, જીવનની એ જ નવી શરૂઆત હોય છે - ડો. ચંદ્રકાન્ત મહેતા
  - આજનું ઔષધ : જીરાનો ભૂકી પાણીમાં ગરમ કરી હરસ પર લગાડવાથી દુઃખાવો મટે છે (સંકલન : દીપક વી. આશરા)

બોધકથા
કલકત્તાથી પ્રસિદ્ધ ત્રણ ધ હિન્દુ સ્પીરીટ્યુઅલમાં આ સત્ય ઘટના પ્રસિદ્ધ થયેલ. જીવ ધિકાર કરવાના કેવા પરિણામો આવે છે તે અહીં સમજાવવાનો પ્રયત્ન થયેલ છે. ત્રિલોકીનાથ ચક્રવર્તી ઈજનેર હતા. સરકાર પાસેથી કોન્ટ્રાક્ટ મેવી તે કામ તે પેટા કોન્ટ્રાક્ટર પાસે કરાવતા. એક વાર ત્રિલોકીનાથે એક કામ કરવા માટે ઈશાનચંદ્ર નામના ટેકેદારને રોક્યો. કામ સમયસર, પદ્મતિસર પુરુ કરાવવાની જવાબદારી ત્રિલોકીનાથની હતી. અને ત્રિલોકીનાથની સૂચના મુજબ સમય મર્યાદામાં કામ ઈશાનચંદ્રને પુરું કરવાનું નક્કી થયું. કામ સમયસર પુરું ન થતાં ત્રિલોકીનાથે ઈશાનચંદ્રને કાઢી મૂક્યો અને નવા પેટા કોન્ટ્રાક્ટરને કામ સોંપ્યું. ઈશાનચંદ્ર કામ માટે ભેગું કરેલો માલસામાન વગેરેનો ભય માથે પડ્યો. ઈશાનચંદ્રને ત્રિલોકીનાથને કહ્યું, 'શેઠ મારી હાથ તમને લાગશે. હું તમારો દીકરો થઈ માંડું નુકશાન વસૂલ કરીશ. હું અકાળે મરીને તમને આઘાત આપીશ.' થોડા દિવસોમાં ઈશાનચંદ્ર મૃત્યુ પામ્યો. એના મર્યાના દસેક મહિના બાદ ત્રિલોકીનાથને ત્યાં બે દીકરી પછી દીકરો અવતર્યો. ખૂબ લાડકોંકમાં તે મોટો થયો. એમ.એ. સુધી ભણ્યો અને અચાનક ટૂંકી માંદગીમાં દીકરો મરણ પામ્યો. ત્રિલોકીનાથને ભારે આઘાત લાગ્યો. એને ઈશાનચંદ્રના બોલેલા શબ્દો યાદ આવ્યા. એક નાના માણસના સંજોગોમાં એને યુક્તીનાથને કાઢી મૂકવાનો પ્રસંગ આવ્યો. એને પોતે કરેલો કડવો વ્યવહાર હવે ખૂંચી રહ્યો.

ભૂલોમાંથી બોધપાઠ લેવાની જરૂર

રાષ્ટ્રીય સ્વયં સેવક સંઘના વડા મોહન ભાગવતે વર્તમાન પરિસ્થિતિ માટે શાસક અને પ્રશાસનની બેદરકારીને જવાબદાર ઠેરવી એક ઈમાનદાર મોબીને શોભે એવો દાખલો બેસાડ્યો છે. સરકાર અને નોકરશાહી કચેરેક પોતાની ચૂક થઈ હોવાનું કલ્પણ નહીં. એ તો સતત પોતાના પ્રયત્ન પુરુષાર્થનો જ રાગ આલાપતાં રહેશે. રાષ્ટ્રીય સ્વયં સેવક સંઘને વર્તમાન શાસકોનું પિયર માનવામાં આવે છે અને મહદંશે એ સાચું પણ છે પરંતુ સમર્પિત સંઘ કાર્યકર્તાને સત્તા કરતાં વધારે સેવામાં અને એના આદિપુરુષે કલ્પેલા આધ્યાત્મિક ચેતનાના વેભવમાં રસ હોય છે. સંઘમાંથી સરકારમાં આવેલા કાર્યકર્તા અન્ય રાજકારણીઓ જેવો એવરેજ પોલિટિશિયન' જ બની જતો હોય છે અને સત્તા હાંસલ કરવા સાધનશુદ્ધિના સિદ્ધાંતને પણ કોરાણે મૂકી દેતો હોય છે. ચાર્નીંગ કોરોનાની પહેલી લહેર સામે લડવામાં નાચકીય દબે તાળીઓ, થાળીઓ અને દીવા જેવી મનોભંગ વધારનારી પરંતુ સંપૂર્ણપણે અવેજાનિક રીતરસમો અપનાવીને કેન્દ્ર સરકારે દુનિયાની અન્ય સરકારો કરતાં પછાત સાબિત થઈ હતી. દેશ

પાસે ડોક્ટરો અને વૈજ્ઞાનિકોનો તોટો નથી. પરંતુ પરંપરાગત જીવનશૈલી અને આંધળી ધાર્મિકતાએ હવે વાળી દીધી તે ત્યાં સુધી કે લોકોને રામદેવ બાબાની દેશી જીડીઓથી લઈ ગંગાજળ અને ગોમૂત પીવાની છૂટ મળી ગઈ. કેન્દ્ર સરકાર હસ્તકની તબીબી સંસ્થાએ ગાયત્રીમંત્રની કોરોના સંક્રમણને થીમું પાડવામાં કે નાબૂદ કરવામાં કેટલી ક્ષમતા છે એની ચકાસણી માટે ડંડ ફાળવ્યું ! માત્ર ભારત જેવા ધર્મભીરુ દેશમાં જ આનું બની શકે. વધુ ને વધુ બેદરકારી પાછળનું એક કારણ પહેલી લહેર વખતે પશ્ચિમના દશોમાં ભારતની સરખામણીમાં થયેલ સંક્રમણનો સપાટો અને ત્યાંનો મરણાંક પણ બની રહ્યાં. ભારતમાં વસતિના પ્રમાણમાં સંક્રમણ અને મૃત્યુના આંકડા અમેરિકા, ઈટલી, સ્પેન કે ફ્રાન્સ અને ઈંગ્લેન્ડ કરતાં ઓછા હોવાનું ગૌરવ લેવાતું રહ્યું. એ માટે આ દેશની ગરીબ વસતિની પ્રતિકાર ક્ષમતા અને સૂર્યનો પ્રકાશ જેવી બાબતો જવાબદાર હતા. ગામડાં લગભગ કોરોનામુક્ત હતાં. પરંતુ શહેરોનું

તંત્રીસ્થાનેથી...

સહિયારા પ્રયત્નોથી અને હકારાત્મક અભિગમ સાથે આવી પડેલી આફતમાંથી ઉગરવાની શિખામણ ખોટી નથી. પરંતુ એમના જ એક પૂર્વ મુખ્યમંત્રીને 'કોરોનાને પણ જીવવાનો અધિકાર છે' જેવું વિધાન કરતા જોઈએ છીએ ત્યારે હસવું કે ગુસ્સો કરવો તે સમજાતું નથી. એક અભણ, રૂઢિચુસ્ત, અવેજાનિક ખ્યાલો ધરાવતી જમાતમાં હાથમાં શાસનનાં સૂત્રો આવે ત્યારે માત્ર પોતાનું તરભાણું ભરવા ટેવાયેલી નોકરશાહીક કેવું કામ કરી બતાવે તેનું ભારતે એક યાદગાર ઉદાહરણ પૂરું પાડ્યું છે. ભૂલ તો થાય, પણ એ ભૂલમાંથી બોધપાઠ લઈ ફરીવાર આફત આવે તો એમનો સામનો કરવાની સજ્જતા કેળવવી જોઈએ. રસીકરણ મુદ્દે, ઓક્સિજન સંદર્ભે કે દવાઓની ઉપલબ્ધિના મુદ્દે આપણે યુરોપ-અમેરિકાની સરખામણીએ કેટલા પાછળ છીએ તે કબૂલવાની નૈતિક હિંમત હોવી જોઈએ. એના ટેકાણે ખોટાં આંકડા રજૂ કરી એનો બચાવ કરવાના જ કારણ કરતા રહીશું તો ચાર્નીંગ કોરોના કોઈનો સગો થવાનો નથી.

પર્યાવરણ સંરક્ષણ અધિનિયમ, ૧૯૮૬

જૂન, ૧૯૭૨માં સ્ટોકહોમ ખાતે ભરાયેલ માનવ પર્યાવરણ વિષેના સંયુક્ત રાષ્ટ્ર સંમેલન જેમાં ભારતે ભાગ લીધો હતો. તેમાં માનવ પર્યાવરણના સંરક્ષણ અને સુધારણા માટે યોગ્ય પગલા લેવા અંગેના નિર્ણયો લેવામાં આવ્યા હતા. પર્યાવરણના સંરક્ષણ અને સુધારણા અને માનવો અન્ય જીવંત પ્રાણીઓ, વનસ્પતિ અને સંપત્તિના જોખમોના નિવારણને લગતા હોય છેલ્લે સુધી તે નિર્ણયોને વધુ અમલ કરવા જરૂરી છે. આ અધિનિયમ પર્યાવરણ સંરક્ષણ અધિનિયમ, ૧૯૮૬થી ઓળખવામાં આવ્યો. જે સમગ્ર ભારતમાં લાગુ પાડવામાં આવ્યો છે. પર્યાવરણમાં પાણી, હવા અને જમીનનો અને પાણી, હવા અને જમીન અને માનવો તથા બીજા જીવંત પ્રાણીઓ, વનસ્પતિઓ, સૂક્ષ્મ જીવોની રચના અને સંપત્તિમાં અંદરોઅંદર અને તેમની વચ્ચે અસ્તિત્વમાં હોય તેવા આંતર સંબંધોનો સમાવેશ થાય છે. પર્યાવરણને હાનિકારક હોય અથવા

અથવા પર્યાવરણને નુકશાન પહોંચાડે તેમ હોય, કોઈ કારખાનામાં કે જગ્યામાં સંબંધમાં કબજેદાર એટલે કે કામકાજ ઉપર નિયંત્રણ રાખનાર વ્યક્તિ પર્યાવરણને જોખમમાં મૂકે તેવી પદાર્થનું ઉત્પાદન કરે તેનો સમાવેશ થાય છે. પર્યાવરણીય પ્રદૂષણ એટલે પર્યાવરણમાં કોઈ પર્યાવરણીય પ્રદૂષકનું અસ્તિત્વ હોય તે કોઈ પદાર્થના સંબંધમાં વ્યવસ્થા કરવી એટલે આવા પદાર્થના ઉત્પાદન પ્રક્રિયા પેકેજ, સંગ્રહ ફેરફાર, વપરાશ, એકત્રીકરણ, નાશ, રૂપાંતર, વેચાણ માટે મુકવું, તબદીલ અથવા તેના જેટલી પ્રક્રિયા કરવી. એવો કોઈ પદાર્થ કે બનાવટ કે જેના રાસાયણિક કે ભૌતિક, રાસાયણિક ગુણધર્મો કે વ્યવસ્થા કરવાને કારણે તેનાથી માનવો અને અન્ય જીવંત પ્રાણીઓ, વનસ્પતિ સૂક્ષ્મ જીવ રચના, સંપત્તિ જેવા નિયમન કરે છે. નેશનલ ગ્રીન ટ્રીબ્યુનલ એક્ટ, ૨૦૧૦માં શરૂ કરવામાં આવ્યો જે હવા, પાણી અને પર્યાવરણને નુકશાન અંગેના પગલાઓ લે છે. જે એક્ટની કલમ : ૩

ડા. રાવે ચાવહર
અધિનિયમ ત્રિવેદી

આપો તો આટલું આપો રે, બધાયે ભાર શકું હું વહી

કદાચ કાલે તમારે માથે, પડે જગતને ઉઠાડવાનું, પ્રભુ તો લાંબી રજા ઉપર છે. ઘરાથી લઈને ગગન સુધીનું, તમારે અંધારું ખાળવાનું, પ્રભુ તો લાંબી રજા ઉપર છે.

- ગૌરાંગ ઠાકર

અત્યારની આ વિકટ પરિસ્થિતિ જોતાં એમ જ લાગે છે કે જાણે સાચે જ ઈશ્વર એક લાંબા વેકેશન પર જતા રહ્યાં છે; જ્યાં ન તો મોબાઈલનું નેટવર્ક પકડાય છે કે ન કોઈ News Channel કે કોઈ છાપું વહેંચાય છે. પૃથ્વી પર વસતાં માનવોની શું દશા છે એનાથી જાણે ભગવાન સાવ અજાણ હોય એવી સ્થિતિ સર્જાઈ છે. આપણે જ્યારે નાના હતા અને કોઈ મંદિરમાં દાદા-દાદી સાથે આંગળી પકડીને જતા ત્યારે આપણને નહોતી ખબર કે મંદિર કયા સમયે ભગવાનના ભોજન અને શયન માટે બંધ કરવામાં આવતું પણ દાદા-દાદીને એ સમયપત્રક બરાબર યાદ રહેતું. બાળસહજ આશ્ચર્યથી આપણે પૂછતાં પછાતે કે ભગવાન કદી સૂતા હશે? ઈશ્વર જો આંખો બંધ કરીને સૂઈ જાય તો આપણું શું થાય?

દરેક મનુષ્યએ પોતાનામાં રહેલી સદૃઃભાવનાને, કરુણાને ઉજાગર કરી અને શ્રદ્ધારૂપી દિગ્ગંભી જ્યોત પ્રજ્વલિત કરવી જ રહી! આપણે સૌએ સાથે મળીને ઈશ્વરને તેના આ સંતાનોમાં શ્રદ્ધા ભેંસે, પોતાના બાળકો પ્રત્યે ઈશ્વરને એક થાય તેવું કંઈક કરી બતાવવાનું છે. આપણે ઈશ્વરને યાચના કરીએ કે,

“તમે મને તારજો તારહાહાર ! કે એવી બચના જાણું નહીં; આપો તો આટલું આપો, તમે પછા યાકેલ ના મારી દેહી ! ભારો મારો હળવો પરી દઈ, દિલાસો ના દો તો કંઈ નહીં; આપો તો આટલું આપો, બધાયે ભાર શકું હું વહી.”

- રવીન્દ્રનાથ ઠાકુર (અનુ. જુગતરામ દવે)
-nehalgadhavi101@gmail.com

WhatsApp
ઓફ ઈ વીડ
નેહલ ગઢવી

ઉર્જાવાન, ઉત્સાહી, ધબકતા છગન ભૈયા: ફરાસ (ઝાડું-પોતાં મારનાર)માંથી સ્વબળે ગ્રંથપાલ બન્યા હતા

છગન ભૈયાનું નિધન થયું છે તેવા સમાચાર નાનકડા સ્ક્રીન પર વાંચીને હૃદયમાં મોટો ઘાસકો પડ્યો. છગન ભૈયાનું નામ પડે એટલે નજર સામે તરત જ એક હસતો-પ્રસન્ન, ઉત્સાહી, ઉર્જા અને ચમકથી છલકાતો હલોરે આવી જાય. છગન ભૈયા અને અમદાવાદનું વિખ્યાત મા.જે.પુસ્તકાલય (ઘણા તેને એમ.જે. લાયબ્રેરી તરીકે પણ ઓળખે છે.) લાંબા સમય સુધી એકબીજાનો પર્યાય બની ગયાં. પહેલી એપ્રિલ, ૧૯૭૭થી ૩૧ મી ડિસેમ્બર, ૨૦૦૦ સુધી એટલે કે લગભગ ૨૩ વર્ષ સુધી તેઓ મા.જે.ની લીલીછમ વાડીના માળી બની રહ્યા. એક આદર્શ અને ઉત્તમ ગ્રંથપાલ કેવો હોય તેનું ઉત્કૃષ્ટ સર્જનસકરમાં આ પુસ્તકાલયનો મોટો લાભ લીધો તો હજારો વાચકોને આ પુસ્તકાલયે વાંચતા કર્યા અને તેમના વાચનરસને વેગીલો અને તીવ્ર બનાવ્યો.

●●●

છગન ભૈયાએ મા.જે.માં સાહિત્ય વર્તુળ વિભાગ શરૂ કર્યો. સાતત્ય સાથે તેને વર્ષો સુધી ચલાવ્યો. (લગભગ હજી પછા ચાલે છે.) એ જ રીતે તેમણે કાવ્યધારા કાર્યક્રમમાં પણ ચલાવ્યો. કાવ્યધારાના સ્થાપક અને સંચાલક જાણીતા કવિ અને સર્જક કૃષ્ણ દવે કહે છે કે અમદાવાદ શહેરમાં સાહિત્યિક વાતાવરણ રચવામાં તેમનું મોટું પ્રદાન હતું. કાવ્યધારા વર્ષો સુધી અવિતર સરસ રીતે

જાય. ઉત્તમ ગ્રંથપાલ તો ખરા જ પણ એટલા જ ઉમદા સાહિત્યસેવી. સમર્પિત વ્યક્તિ. યુવાયુવે હું અમદાવાદમાં એકલો રહેતો. નોકરી અને અભ્યાસની સાથે સાહિત્યિક પ્રવૃત્તિઓમાં રમખાણ રહેતો. એમ જે લાઈબ્રેરી દર શનિવારે સાંજે 'સાહિત્ય વર્તુળ'ની બેઠક થતી. એના પ્રણેતા ગ્રંથપાલ શ્રી છગન ભૈયા હતા. એમની આંખોની દ્રષ્ટિ હતી. આગવી સાહિત્યિક સૂઝ હતી. મેનેજમેન્ટની અદ્ભુત આવડત હતી. દર અઠવાડિયે જાણીતા સર્જક એમાં આવતા. સાહિત્ય-રસિક શ્રોતાઓથી હોલ ઊભરાઈ જતો. નાનકડા ગામમાંથી આવેલા મારા જેવા આગુંતુ યુવાન માટે તો આ ખજાનો હતો. મને લગભગ તમામ જાણીતા સર્જનોનો પરિચય અહીંથી થયો. મખલખ મિત્રો મળ્યા. સાહિત્યિક અભિરુચિ ધરાઈ. જાણીતા સંપાદક શ્રી ભિખેશ ભટ્ટ કહે છે કે મા.જે.પુસ્તકાલયનાં અનેક ભીનાં ભીનાં સ્મરણો છે. તેમના સ્વભાવની મુદ્દુતા, સૌમ્યતા, સતત સહયોગ કરવાની ઉત્સુકતા આજે પણ યાદ આવે છે.

નવી સવાર
રમેશ તલ્હા

ચાલ્યું તેમાં તેમનો ઉત્સાહ, સહયોગ અને હુંક પણ જવાબદાર હતાં. વર્ષો સુધી અહીં બાદ સાહિત્ય અકાદમી (સ્થાપક: યશવંત મહેતા) પણ ચાલી. આ પુસ્તકાલય સાથે સંકળાયેલા શ્રી નિમેષ જોશી કહે છે કે કોઈ પણ પુસ્તકલાય ગામ-નગર કે શહેરને જીવવા લાયક બનાવે છે. અમદાવાદ શહેરની ચેતનાના વિકાસમાં મા.જે. પુસ્તકાલયનું અને મા.જે. પુસ્તકાલયના વિકાસમાં છગન ભૈયાનું મોટું પ્રદાન હતું. કોઈ પણ વાચક, લેખક, સંશોધક કે વ્યક્તિવિશેષ માટે છગનભાઈ ખરે ખરે અને ભરેલા હૃદયે હાજર જ હોય. તેઓ દરેકને સમ્મિત આવકારે અને જે પણ મદદની જરૂર હોય તે મદદ કરે. પૂરા આનંદ સાથે. સમયસર અને સરસ રીતે અને પ્રીતે. હજારો લોકોને તેનો અનુભવ હશે.

જાણીતા કવિ અને સર્જક રમેશભાઈ ઠક્કર કહે છે કે છગન ભૈયા એટલે ઉત્સાહનો હુવારો. એમની હાજરી માગથી વાતાવરણ જીવંત બની

આપવાનું તેમને ના ફાવે. એ કામ દીકરો છગન કરી આપે. પછી તો છગનને ફાવટ આવી ગઈ. તેનો ફાયદો પણ થયો. તેમને બદલી પડવાવાળા તરીકે કામ કરવા માંડ્યું. પડાવાળાઓને રજા લેવાની હોય તો છગનભાઈ તેમને વેકેશનમાં રજા લેવાની વિનંતી કરતા જેથી તેમને વધારે દિવસ નોકરી મળતી. પરિવારમાં સભ્યો વધારે હતા અને આર્થિક સ્થિતિ નબળી હતી તથી છગનભાઈ ખૂબ કામ કરતા. તેઓ દરરોજ સાંજે વી.એસ. હોસ્પિટલના પરિસરમાં રહેતા ડોક્ટરોના ઈન્ટરવ્યુ આપવા કિશોર છગનભાઈ પોતાના પિતા સાથે ગયા. તકલીફ એવી થઈ કે છગનભાઈએ ચક્રી પહેરીલી હતી. ચક્રી પહેરીને તો ઈન્ટરવ્યુ ના આચાર. હવે શું કરવું ? છગનભાઈના પિતાએ પેન્ટ પહેરવું હતું. એક કબાટની પાછળ જઈને છગનભાઈ અને તેમના પિતાએ પેન્ટ અને ચક્રીની અદલા-બદલી કરી લીધી. છગનભાઈની દીકરણ સુધીની ચક્રી તેમના પિતાએ પહેરી અને પિતાનું પેન્ટ કિશોર છગને માંડ માંડ ઠંડાવ્યું. ઈન્ટરવ્યુમાં છગનભાઈ પાસ થઈ ગયા હતા પણ ઉમર નાની પડી એટલે નોકરી ના મળી.

●●●

છગનભાઈ મા.જે. પુસ્તકાલયમાં કેવી રીતે જોડાયા ? સાવ જ આકર્ષક રીતે. છગનભાઈ અને તેમના પિતાજી એ વખતના કમિશનર કાંટાવાળાને મળવા જતા હતા. તેઓ સાચકલ પર મા.જે. પુસ્તકાલય પાસેથી પસાર થયા. તેમને થયું કે નોકરી માટે તપાસ કરતા જઈએ. પા, તેમને કશી ખબર જ નહોતી. બસ, એમ જ નક્કી કર્યું. બાપ-દીકરો અંદર ગયા. સહાયક ગ્રંથપાલને અરજ આપી. ૧૯૮૫ સુધી મા.જે.પુસ્તકાલય એક પાળીમાં ચાલતું હતું અને એ પછી બે પાળીમાં ચાલતું થયું હતું. પુસ્તકાલયને નવા લોકોની જરૂર હતી.

ઉદાહરણ તરીકે બની ગયા હતા. તેમણે ૧૩મી મે, ૨૦૨૧, ૧, ગુરુવારના રોજ સવારે ૧૦.૫૦ કલાકે વિદાય લીધી.

મા.જે.નું વાંચનાલય અને પુસ્તકાલય ખૂબ સમૃદ્ધ. ગુજરાતના મહાનગર અમદાવાદમાં સૌથી મોટું, સક્રિય અને ધનકતું પુસ્તકાલય એટલે માણેકલાલ જેઠાલાલ પુસ્તકાલય. આખા શહેરના વાચકો દોડી દોડીને અહીં આવે. લેખકો અને વાચકો માટે આ પુસ્તકાલય જાણે કે તીર્થધામ. એક તો શહેરના મધ્યમાં આવેલું એટલે બધાને આવવા માટે અનુકૂળ પડે. વળી, વિશાળ પણ ઘણું. વાંચનાલયમાં પણ વિશાળ જગ્યા અને પુસ્તકાલયમાં પુસ્તકો પણ ઘણાં. આ પુસ્તકાલયને ગ્રંથપાલ તરીકે છગન ભૈયાએ એક નવી જ ઓળખ આપી હતી. વિવિધ સાહિત્યિક અને સાંસ્કૃતિક કાર્યક્રમોથી મા.જે.ને વાચકો-સર્જકોના હૃદયમાં સ્થાન અપાવ્યું. સેંકડો સાહિત્યકારોએ પોતાની